

Kállay Kotász Zoltán MINTHA



Mintha valamit elrontottam volna,
régén, alapvetően régén, az álommúltban.
A tény megragadhatatlan, csak a hangulata

tapadt és száradt oda a belső fiókhoz.

Időnként kirántom, bolygatom.
Ahogy régi bútorokból a szagok,
a fűszeres dohok őrzik még makacsul,
ami képzelet és valóság határán inog,

illat-pillanatok lopakodnak felém,
hozzám tartozó vagy rám vonatkozó...
Fordulatról? Feltárulkozásról?
Néven nevezném, de csak habogok –

mintha valamit elrontottam volna,
s ez lett a vége. Volt, vagy csak álmodom,
megfoghatatlanul bolyong legbelül,
és nem tudom, csak meg-megszagolom.

kép | Brenton Hamilton, lensculture.com